

Ingekomen

25 AUG 2017

Provincie Noord-Brabant

GRF

Provincie Noord-Brabant
Griffie
T.a.v. mevrouw mr. H.S.C. Gloudemans-Westerterp
Postbus 90151
5200 MC 'S-HERTOGENBOSCH

mr. J.A.M. van Heijningen
advocaat
Stationsplein 101
Postbus 396
5201 AJ 's-Hertogenbosch
T: +31 88 44 02 311
F: +31 88 44 02 300
E: j.vanheijningen@holla.nl
I: www.holla.nl

Datum 23 augustus 2017

Uw referentie

Onze referentie 237328/dst/1826449.1 Provincie Noord-Brabant/Kerkhoff

Origineel exemplaar
slecht leesbaar.
Dit geldt ook voor de
digitale versie.

Geachte mevrouw Gloudemans,

Bijgaand treft u aan, de uitspraak van de rechtbank in bovenvermelde zaak, gewezen op 22 augustus jl. en door mij ontvangen op 23 augustus jl. (*). Het beroep van de heer Kerkhoff wordt ongegrond verklaard. Tevens wordt het verzoek tot schadevergoeding afgewezen. Het doet mij genoegen u positief te berichten.

De motivering van het vonnis vindt u in de overwegingen. De rechtbank volgt het door PS gevoerde verweer. In r.o. 3 wordt het juridisch kader vermeld, waaronder de uitspraak van de Hoge Raad die is genoemd in het verweerschrift. Daaruit blijkt dat aan statenleden geen andere vergoeding toekomt ten laste van de provinciekas, dan vermeld in het rechtspositiebesluit en de Verordening rechtspositie gedeputeerden en statenleden.

De door Kerkhoff gedeclareerde kosten zijnde € 466,86 diende hij uit eigen onkostenvergoeding als statenlid te bestrijden.

Bovendien heeft Kerkhoff ook geen recht op het resterende bedrag ter grootte van € 978,54 aangezien hij geen fractieondersteuner in dienst had en hij zelf geen recht heeft op dit bedrag aangezien dit in strijd is met de verordening fractieondersteuning en de hiervoor genoemde regelgeving en jurisprudentie.

Ook het beroep op het vertrouwensbeginsel wordt afgewezen. De brief d.d. 21 januari 2015 van Kerkhoff aan de griffie biedt geen grondslag voor het beroep op het vertrouwensbeginsel. De rechtbank is niet gebleken dat het daartoe bevoegde bestuursorgaan een concrete en ondubbelzinnige toezegging heeft gedaan waaraan door Kerkhoff rechtens te honoreren verwachtingen konden worden ontleend.

ALGEMENE VOORWAARDEN

Artikel 1

Holla Poolman Van Leeuwen Advocaten N.V. ("Holla") is een naar Nederlands recht opgerichte naamloze vennootschap, die zich mede het beoefenen van de rechtspraak ten doel stelt. De vennootschap is gevestigd te 's-Hertogenbosch en heeft een nevestiging te Eindhoven.

Artikel 2

Alle opdrachten worden geacht uitsluitend te zijn gegeven aan en worden uitsluitend aanvaard door of namens Holla, ook als het de uitdrukkelijke of stilzwijgende bedoeling van de opdrachtgever is dat een opdracht door één of meer bepaalde personen wordt uitgevoerd. De werking van het in artikel 7:404 en 7:407 lid 2 BW bepaalde wordt uitgesloten.

Indien een opdracht door meer dan één opdrachtgever wordt verstrekt, zijn alle opdrachtgevers tegenover Holla hoofdelijk gebonden voor de daaruit voortvloeiende verplichtingen.

Onverminderd het overigens in de wet bepaalde kunnen zowel de opdrachtgever als Holla de opdracht te allen tijde door opzegging doen eindigen, mits dat gebeurt met inachtneming van een, geleid op de omstandigheden, redelijke termijn.

Artikel 3

Deze voorwaarden zijn niet alleen bedongen voor Holla, maar ook voor de bestuursleden, de advocaten, de werknemers en eventuele hulppersonen van Holla, als waren zij door hen zelf bedongen.

Artikel 4

Als zich bij de uitvoering van een opdracht een gebeurtenis voordoet die tot aansprakelijkheid van Holla leidt, is de aansprakelijkheid beperkt tot het bedrag dat onder de door Holla afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering in dat geval wordt uitgekeerd, te vermeerderen met het toepasselijk eigen risico. Holla is echter niet gehouden tot vergoeding van enige schade zolang de opdrachtgever in gebreke is met de nakoming van enige verplichting tegenover Holla.

Artikel 5

Als Holla aansprakelijk is voor schade aan personen of zaken, dan is de aansprakelijkheid beperkt tot het bedrag dat onder de algemene aansprakelijkheidsverzekering (AVB) van Holla in dat geval wordt uitgekeerd, te vermeerderen met het toepasselijke eigen risico.

Holla is echter niet gehouden tot vergoeding van enige schade zolang de opdrachtgever in gebreke is met de nakoming van enige verplichting tegenover Holla.

Artikel 6

Indien en voor zover bovengenoemde verzekeringen geen aanspraak geeft op enig bedrag, is de aansprakelijkheid van Holla beperkt tot een maximum van € 30.000,-.

Artikel 7

Iedere vordering tot schadevergoeding verjaart door verloop van één jaar na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de cliënt met de schade en met Holla als de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden en in ieder geval verjaart de vordering 10 jaar na het plaatsvinden van de gebeurtenis die aanleiding kan zijn tot de vordering.

Artikel 8

Holla voert opdrachten uitsluitend uit ten behoeve van de opdrachtgever. Derden kunnen geen rechten ontlenen aan een opdracht, aan de inhoud van verrichte werkzaamheden en aan de wijze waarop al dan niet uitvoering aan de opdracht is gegeven. Het is aan de opdrachtgever niet toegestaan de rechten uit een opdracht, anders dan met uitdrukkelijke voorafgaande schriftelijke toestemming van Holla, onder welke titel ook aan derden over te dragen.

Artikel 9

Elke aan Holla gegeven opdracht houdt de bevoegdheid in om hulppersonen in te schakelen en om eventuele aansprakelijkheidsbeperkingen van hulppersonen mede namens de opdrachtgever te aanvaarden. Holla is niet aansprakelijk voor de keuze en voor eventuele tekortkomingen van deze hulppersonen, behoudens opzet of grove schuld van Holla.

Artikel 10

Facturen zijn veertien dagen na de factuurdatum opeisbaar en moeten zonder beroep op opschorting of vermindering worden voldaan. Bij gebreke van tijdige betaling is de opdrachtgever gehouden de kosten van invordering te vergoeden, waaronder een fixum van 15% van de hoofdsom ter zake van interne administratie- en incassokosten.

Artikel 11

De tarieven gelden, behoudens uitdrukkelijk andersluidende schriftelijke overeenkomst, voor de duur van het kalenderjaar waarin zij zijn overeengekomen en kunnen jaarlijks worden aangepast.

Artikel 12

Op de tussen Holla en haar opdrachtgever gesloten overeenkomsten, en op eventuele nadere, ter uitvoering daarvan gesloten overeenkomsten, is uitsluitend het Nederlands recht van toepassing. Op klachten over de dienstverlening van Holla zijn uitsluitend het Klachtenreglement van Holla van toepassing. Deze bepaling doet niet af aan de rechten van de opdrachtgever op grond van paragraaf 4 van de Advocatenwet 2015.

Artikel 13

Deze voorwaarden zijn mede in de Engelse taal opgesteld. Bij enig verschil van inhoud, strekking of interpretatie is de Nederlandse tekst bepalend.

'Holla Advocaten' en/of 'Holla' zijn handelsnamen van Holla Poolman van Leeuwen Advocaten N.V., statutair gevestigd te 's-Hertogenbosch (Handelsregister 17214709).

BEUKENLAAN 46
5651 CD EINDHOVEN
POSTBUS 63
5600 AB EINDHOVEN

STATIONSPLEIN 101
5211 BM 'S-HERTOGENBOSCH
POSTBUS 396
5201 AJ 'S-HERTOGENBOSCH

T +31 88 440 24 00
F +31 88 440 23 00
Holla.nl

GENERAL TERMS & CONDITIONS

Article 1

Holla Poolman Van Leeuwen Advocaten N.V. ("Holla") is a company with limited liability, incorporated under Dutch law as a legal practice. The company has its statutory seat in 's-Hertogenbosch and a branch office in Eindhoven.

Article 2

All assignments shall be deemed to be given to and accepted by or on behalf of Holla exclusively, even if it is the client's explicit or tacit intention to have an assignment carried out by one or more particular individuals. The applicability of the provisions of Articles 7:404 and 7:407, paragraph 2 of the Netherlands Civil Code BW shall be excluded.

In case an assignment is given by more than one client, all clients will be jointly and severally bound towards Holla for the ensuing obligations.

Without prejudice to other statutory provisions, the client and Holla shall both be entitled to discontinue an assignment, provided such termination takes place with due observance of a reasonable notice period.

Article 3

The terms of agreements shall not only be stipulated on behalf of Holla, but also on behalf of its board members, solicitors (advocates), employees and any auxiliary party authorised by Holla as if they were stipulated by themselves.

Article 4

Should an event should occur, while carrying out an assignment, which leads to Holla being liable, such liability shall be limited to the corresponding amount paid out under the terms of Holla's professional liability insurance policy, plus the applicable excess. Holla shall not be liable for damages for the duration of the default by the client in the fulfilment of any of his obligations towards Holla.

Article 5

In case Holla is liable for property damage or personal injury, such liability shall be limited to the corresponding amount paid out under the terms of Holla's general liability insurance (AVB), plus the applicable excess.

Holla shall not, however, be liable for damages for the duration of the default in the fulfilment of any of his obligations towards Holla.

Article 6

If and insofar as the aforementioned insurance policies do not provide any coverage, Holla's liability shall be limited to a maximum of € 30,000.

Article 7

All claims for compensation shall expire one year after the start of the day following the day on which the client has become aware of both the damages and Holla as the responsible party and in any case 10 years after the event that may give rise to such claim has occurred.

Article 8

Holla carries out assignments exclusively for the client. Third parties cannot derive any rights from an assignment, the products of work carried out or the method used to perform an assignment. Clients shall not be permitted to transfer their rights arising from an assignment under any title whatsoever to a third party without obtaining written permission from Holla in advance.

Article 9

All assignment given to Holla entails the authorisation to instruct auxiliary parties and to accept any limitation of the liability of such auxiliary parties on behalf of the client. Except in case of gross negligence or intent, Holla cannot be held liable for damages as a result of the choice of or any shortcomings of auxiliary parties.

Article 10

Invoices are due and payable fourteen days after date of invoice. The client shall not be entitled to defer or set off payment. In the event of late payment, the client shall owe the invoiced amount increased with a surcharge of 15% to cover internal administrative expenses and collection costs.

Article 11

Unless explicitly agreed otherwise in writing, rates shall apply for the duration of the relevant calendar year and may be updated annually.

Article 12

All agreements concluded between Holla and the client, and any subsequent agreements concluded for the execution thereof shall be exclusively governed by Dutch law. Complaints regarding services performed by Holla shall exclusively be governed by Holla's Complaints Code. This provision shall not prejudice the client's rights pursuant to subsection 4 of the 2015 Counsel Act.

Article 13

These General Terms and Conditions have also been drafted in English. In case of any divergence in the content, purport or interpretation, the Dutch text shall prevail.

'Holla Advocaten' and/or 'Holla' are trade names owned by Holla Poolman van Leeuwen Advocaten N.V., with its registered office in 's-Hertogenbosch (Commercial Register no. 17214709).

EUROPEAN LAW FIRM

WWW.EUROPEAN-LAW-FIRM.COM

Netlaw
ADVOCATENKANTOREN

De stellingname dat Kerkhoff onvoldoende geïnformeerd zou zijn over de regelgeving wordt eveneens verworpen. De regelgeving is, zo overweegt de rechtbank, door Kerkhoff te raadplegen uit de openbare bronnen die hem bekend waren respectievelijk behoren te zijn.

De stellingname dat door publicatie van de pleitnota en het advies van de commissie, de privacy en het auteursrecht van Kerkhoff zou zijn geschonden, wordt eveneens afgewezen. De rechtbank overweegt, dat deze stukken openbaar waren, aangezien er sprake is geweest van een openbare hoorzitting. De rechtbank overweegt tevens, dat juist publicatie van de stukken eraan bijdraagt dat de juiste feiten bekend worden en in de juiste context worden geplaatst.

Het argument dat de hoorcommissie niet onafhankelijk zou zijn wordt eveneens door de rechtbank afgewezen. De rechtbank overweegt dat haar niet is gebleken van vooringenomenheid van de commissie. De rechtbank is van oordeel dat het advies zorgvuldig is gemotiveerd.

Ook de rechtsmiddelenclausule onder het besluit op bezwaar wordt door de rechtbank als juist en rechtmatig beoordeeld. Tenslotte wordt het verzoek om schadevergoeding afgewezen, aangezien het bestreden besluit door de rechtbank als rechtmatig wordt beoordeeld.

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open. De termijn gaat in zes weken na de verzenddatum daarvan. De verzenddatum is 22 augustus 2017.

Mocht u, hetzij van de heer Kerkhoff, hetzij van de rechtbank bericht ontvangen dat de heer Kerkhoff in hoger beroep is gekomen van de uitspraak, dan verneem ik dat graag.

Indien u naar aanleiding van het vorenstaande vragen en/of opmerkingen hebt, voelt u zich dan vrij met mij hierover te overleggen.

Met vriendelijke groet,
Holla Advocaten

J.A.M. van Heijningen

Bijlage:

- uitspraak Rechtbank Oost-Brabant d.d. 22 augustus 2017;
- begeleidende brief van de rechtbank d.d. 22 augustus 2017.

23 AUG. 2017

23 AUG. 2017

MAANTEKENEN | | PER POST | | PER FAX 088-4402300

BESTUURSRECHT

De heer mr. J.A.M. van Heijningen
Postbus 396
5201 AJ 's-Hertogenbosch

bezoekadres
Leeghwaterlaan 8
5223 BA 's-Hertogenbosch

correspondentieadres
Postbus 90125
5200 MA 's-Hertogenbosch

t 088-3621000
f 073-6202689
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum	22 augustus 2017
onderdeel	Beroep bij vovo afdeling I
contactpersoon	mevr H.A. Struppert
doorkiesnummer	088-3611834
ons kenmerk	zaaknummer SHE 16 / 3932 VEROR V201
uw kenmerk	
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	073-6202694
onderwerp	het beroep van J. Kerkhoff te Valkenswaard

Geachte heer,

Over het beroep met zaaknummer SHE 16 / 3932 VEROR V201 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK OOST-BRABANT

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Bestuursrecht

zaaknummer: SHE 16/3932

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 18 augustus 2017 in de zaak tussen

J. Kerkhoff, te Valkenswaard, eiser

en

Provinciale Staten van Noord-Brabant, Provinciale Staten
(gemachtigden: mr. J.A.M. van Heijningen en mevr. H.S.C Gloudemans).

Procesverloop

Bij besluit van 9 mei 2016 (het primaire besluit) hebben Provinciale Staten besloten dat eiser een bedrag van € 1.485,- aan hen moet terug betalen.

Bij besluit van 13 december 2016 (het bestreden besluit) hebben Provinciale Staten eisers bezwaar gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond verklaard en gezegd dat verzoeker nu nog € 1.465,20 moet terug betalen.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Op 30 januari 2017 heeft eiser beroepsgronden ingediend.

Provinciale Staten hebben een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek heeft plaatsgevonden op de zitting van 3 juli 2017. Eiser is verschenen. Provinciale Staten hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigden.

Overwegingen

1. Eiser zat als de (eenmans)fractie Kerkhoff in de Provinciale Staten. Na de bestuurswisseling in 2015 is de fractie Kerkhoff niet teruggekeerd in de Provinciale Staten. Naar aanleiding van de door eiser ingediende verantwoording van de fractiemiddelen over het jaar 2015, is door een externe accountant een controle uitgevoerd. Daarbij heeft die accountant geconstateerd dat de fractie Kerkhoff over het jaar 2015 €1.485,- te veel fractiebudget had ontvangen. Provinciale Staten hebben vervolgens bij het primaire besluit besloten dat verzoeker dit bedrag moet terugbetalen. Provinciale Staten vinden dat de gemaakte kosten niet van het fractiebudget van de fractie Kerkhoff mochten worden betaald, maar moesten worden betaald van de wettelijke vergoeding die eiser voor zijn werk als Statenlid heeft ontvangen. Bij het bestreden besluit hebben Provinciale Staten vervolgens erkend dat zij eerder ten onrechte hebben gezegd dat eiser de bankkosten van € 19,80 niet

van het fractiebudget mocht betalen. Daarom moet eiser nog € 1.465,20 aan hen terug betalen.

2. Op grond van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden (Rechtspositiebesluit) en de Verordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden (Verordening rechtspositie) ontvangen alle Statenleden een vaste vergoeding en onkostenvergoeding. Uit artikel 96 van de Provinciewet en de bijbehorende memorie van toelichting volgt dat het niet is toegestaan dat Statenleden naast die vergoeding en onkostenvergoeding enige andere vergoeding ontvangen ten laste van de provinciekas.

3. Een Statenfractie heeft op grond van artikel 7 van de Verordening ambtelijke bijstand en fractieondersteuning Provinciale Staten 2007 (Verordening fractieondersteuning) recht op een financiële bijdrage voor fractieondersteuning. Uit artikel 8, tweede lid, van de Verordening fractieondersteuning, het presidium van de Provinciale Staten, de memorie van toelichting op de Provinciewet en de rechtspraak (zie de uitspraak van de Hoge Raad van 21 december 2012 ECLI:NL:HR:2012:BX9023) volgt dat die fractieondersteuning niet mag dienen om de vergoeding van de Statenleden aan te vullen.

Op grond van artikel 12, eerste lid, van de Verordening fractieondersteuning legt een fractie, wanneer die niet terugkeert na de verkiezingen, binnen twee maanden na de installatie van de nieuwe staten aan Provinciale Staten verantwoording af over de besteding van de bijdrage voor fractieondersteuning onder overlegging van een verslag dat voldoet aan de bepalingen van deze verordening. De reserve van de fractie vervalt aan de Provincie Noord-Brabant.

In artikel 12, zesde lid van de Verordening fractieondersteuning staat dat uitgaven die niet in overeenstemming zijn met de Verordening alsmede de overschrijding van de maximale reserve, na vaststelling door Provinciale Staten, worden teruggevorderd op de fractie.

4. De rechtbank stelt vast dat eiser een eenmansfractie vormde, waarvan hij het enige lid was. Eiser had geen fractieondersteuning in dienst, maar vervulde die taak zelf. Eiser ontving als Statenlid een vaste vergoeding en een onkostenvergoeding op grond van het Rechtspositiebesluit en de Verordening rechtspositie. Dit betekent dat eiser niet ook in aanmerking komt voor een bijdrage op grond van de Verordening fractieondersteuning. Eiser heeft betwist dat het bedrag van € 486,66 niet declarabel is. De kosten die eiser heeft gemaakt in zijn dubbele rol als Statenlid en fractieondersteuner van in totaal €486,66 (ten behoeve van kantoorartikelen, automatisering en telecom) vallen onder de onkostenvergoeding op grond van de Verordening rechtspositie, en niet onder de Verordening fractieondersteuning. Alleen de bankkosten van € 19,80 zijn declarabel onder laatstgenoemde post.

5. Het feit dat eiser meer kosten heeft gemaakt dan hij heeft gedeclareerd en kostenbesparend heeft gehandeld door zelf de fractiewerkzaamheden te verrichten, leidt niet tot een ander oordeel. Eiser heeft verklaard sommige kosten niet te hebben gedeclareerd, omdat die gedekt konden worden door de onkostenvergoeding op grond van het Rechtspositiebesluit en de Verordening rechtspositie. De rechtbank is van oordeel dat Provinciale Staten niet kan worden verweten dat zij niet-gedeclareerde kosten niet bij de afrekening van het fractiebudget hebben betrokken. Ook volgt uit rechtsoverweging 2 en 3 dat de kosten die eiser eventueel heeft bespaard – met welke goede intenties dan ook –, niet kunnen worden vergoed op grond van de Verordening fractieondersteuning. Dat eiser de

kosten van een fractieondersteuner heeft bespaard, leidt ook niet tot het oordeel dat hij daarom recht heeft op het resterende bedrag van € 978,54.

6. De stelling dat Provinciale Staten onzorgvuldig zijn omgegaan met gemeenschapsgelden door de fractiemiddelen terug te vorderen, wordt niet gevolgd. Op grond van artikel 12, zesde lid, van de Verordening zijn Provinciale Staten immers verplicht om uitgaven die niet in overeenstemming zijn met de Verordening, terug te vorderen.

7. Eiser heeft ook een beroep gedaan op het vertrouwensbeginsel. Hij stelt dat hij op aanraden van de Commissaris van de Koning afspraken heeft gemaakt met de griffie over het gebruik van fractieondersteuning. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State eerder heeft overwogen (zie onder meer de uitspraak van 2 juli 2014, zaaknr. 201311513/1/A1), is voor een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel nodig dat er aan het bestuursorgaan toe te rekenen concrete, ondubbelzinnige toezeggingen zijn gedaan door een daartoe bevoegd persoon, waaraan rechtens te honoreren verwachtingen kunnen worden ontleend. De rechtbank stelt vast dat eiser bij brief van 21 januari 2015 aan de griffie van de Provinciale Staten (de griffie) heeft vermeld geen fractiemedewerker te zullen aannemen. Niet is gebleken dat deze brief door de griffie is bevestigd en heeft geleid tot afspraken over onkostenvergoeding. Daar komt bij dat de Commissaris van de Koning en de griffie niet de bevoegde organen zijn om hierover toezeggingen te doen. Het beroep op het vertrouwensbeginsel slaagt daarom niet.

8. De rechtbank volgt evenmin de stelling dat Provinciale Staten procedurele ambtelijke stukken hebben onthouden. Eiser heeft gesteld dat Provinciale Staten de Verordening fractieondersteuning bij het primaire besluit hadden moeten voegen. Ook had de griffie die Verordening bij het ontstaan van de eenmansfractie aan eiser moeten doen toekomen. De griffie had eiser moeten informeren over de daarin vastgelegde rechten en handelswijze en hem moeten waarschuwen dat de door hem voorgestelde wijze van uitvoering van de fractiewerkzaamheden in strijd zou zijn met de Verordening fractieondersteuning. De rechtbank merkt allereerst op dat die wet- en regelgeving met betrekking tot de onkostenvergoeding openbare bronnen zijn en bij eiser bekend behoren te zijn. Daarbij hebben Provinciale Staten zowel in het primaire besluit als in het bestreden besluit en de daarbij behorende stukken, voldoende verwezen naar de betreffende besluiten en verordeningen.

9. De rechtbank is ook van oordeel dat boven het primaire besluit en de daarop volgende stukken niet ten onrechte is vermeld "terugvordering teveel ontvangen fractiemiddelen 2015". Er is terecht geconcludeerd dat de fractie Kerkhoff een te hoog voorschot is toegekend, dat moet worden terugbetaald. In het besluit en de bijbehorende correspondentie wordt niet gesuggereerd dat eiser heeft gesjoemeld of te kwader trouw heeft gehandeld. Op de zitting hebben Provinciale Staten toegelicht dat zij zoals gewoonlijk de besluiten en alle bijbehorende stukken – waaronder het verslag van de hoorcommissie en de door eiser opgestelde pleitnota – in het kader van transparantie hebben gepubliceerd. Het is juist de bedoeling dat documenten op die manier in hun context worden gezien en minder vatbaar zijn voor verkeerde interpretaties. Voor zover de media het besluit anders hebben geïnterpreteerd en suggereren dat eiser misbruik heeft gemaakt van gemeenschapsgeld, is dit – hoewel begrijpelijkerwijs onaangenaam voor eiser – niet te wijten aan de formulering of publicatie door Provinciale Staten.

10. Voor zover eiser heeft betoogd dat zijn privacy en auteursrecht zijn geschonden door het publiceren van de stukken en zijn pleitnota voor de hoorzitting in bezwaar, overweegt de rechtbank dat die stukken en pleitnota al bij die openbare hoorzitting van 3 oktober 2016 voor het publiek toegankelijk waren.

11. Ook heeft eiser tevergeefs aangevoerd dat de Hoorcommissie niet onafhankelijk is geweest. De rechtbank is niet gebleken van vooringenomenheid van de commissie en het advies is zorgvuldig gemotiveerd.

12. Verder heeft eiser gesteld dat Provinciale Staten hem op het verkeerde been hebben gezet door te suggereren dat alleen met het vragen van een voorlopige voorziening uitstel van betaling zou kunnen worden bewerkstelligd. Eiser heeft de gemaakte kosten voor de voorlopige voorziening procedure teruggevorderd.

13. De rechtbank volgt ook die stelling van eiser niet. In het besluit van 13 december 2016 is een standaard rechtsmiddelenclausule opgenomen, waarin staat dat het mogelijk is om een voorlopige voorziening aan te vragen. Daarbij is ook uitdrukkelijk vermeld dat een voorwaarde is dat sprake is van spoedeisend belang. In haar uitspraak van 17 februari 2017 heeft de rechtbank Oost-Brabant, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, geoordeeld dat in deze zaak geen sprake is van spoedeisend belang.

14. Het verzoek om schadevergoeding ten slotte moet worden afgewezen, omdat het bestreden besluit niet onrechtmatig is. De rechtbank stelt vast dat eiser zich in zijn goede naam voelt aangetast door het bestreden besluit, en in het bijzonder de interpretatie die daar mogelijk door derden aan is gegeven, maar niet is gebleken dat Provinciale Staten met het bestreden besluit of de daarin gekozen formulering onrechtmatig hebben gehandeld.

15. Het beroep is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.H. Dworakowski - Kelders, rechter, in aanwezigheid van mr. M. Th. van Maurik, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 18 augustus 2017.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

22 AUG. 2017

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.